

3 grudnia. Wspomnienie św. Franciszka Ksawerego. Komentarz do Ewangelii o. Jacka Salija OP

(Iz 2,1-5) W owym dniu Odrośl Pana stanie się ozdobą i chwałą, a owoc ziemi przepychem i krasą dla ocalałych z Izraela. I będzie tak: Ten, kto pozostał żywy na Syjonie, i który się ostał w Jeruzalem, każdy będzie nazwany świętym i wpisany do księgi życia w Jeruzalem. Gdy Pan obmyje brud Córy Syjońskiej i krew rozlaną oczyści wewnątrz Jeruzalem tchnieniem sądu i tchnieniem pożogi, wtedy Pan przyjdzie spocząć na całej przestrzeni góry Syjonu i na tych, którzy się tam zgromadzą, we dnie jako obłok z dymu, w nocy jako olśniewający płomień ognia. Albowiem nad wszystkim Chwała Pana będzie osłoną i namiotem, by za dnia dać cień przed skwarem, ucieczkę zaś i schronienie przed nawałnicą i ulewą.

(Iz 2,1-5)

W owym dniu Odrośl Pana stanie się ozdobą i chwałą, a owoc ziemi przepychem i krasą dla ocalałych z Izraela. I będzie tak: Ten, kto pozostał żywy na Syjonie, i który się ostał w Jeruzalem, każdy będzie nazwany świętym i wpisany do księgi życia w Jeruzalem. Gdy Pan obmyje brud Córy Syjońskiej i krew rozlaną oczyści wewnątrz Jeruzalem tchnieniem sądu i tchnieniem pożogi, wtedy Pan przyjdzie spocząć na całej przestrzeni góry Syjonu i na tych, którzy się tam zgromadzą, we dnie jako obłok z dymu, w nocy jako olśniewający

płomień ognia. Albowiem nad wszystkim Chwała Pana będzie osłoną i namiotem, by za dnia dać cię przed skwarem, ucieczkę zaś i schronienie przed nawałnicą i ulewą.

(Ps 122,1-2,4-5,6-7,8-9)

REFREN: Idźmy z radością na spotkanie Pana

Ucieszyłem się, gdy mi powiedziano:

„Pójdziemy do domu Pana”.

Już stoją nasze stopy

w twoich bramach, Jeruzalem.

Tam wstępują pokolenia Pańskie,
aby zgodnie z prawem wielbić imię Pana.

Tam ustawiono trony sędziowskie,
trony domu Dawida.

Proście o pokój dla Jeruzalem:

Niech żyją w pokoju, którzy cię miłują.

Niech pokój panuje w twych murach,

a pomyślność w twoich pałacach.

Ze względu na braci moich i przyjaciół

będę wołał: „Pokój z tobą.

Ze względu na dom Pana, Boga naszego,

modłę się o dobro dla ciebie.

(Ps 80,4)

Panie, Boże nasz, przyjdź, aby nas uwolnić, okaż swoje oblicze, a będziemy zbawieni.

(Mt 8,5-11)

Gdy Jezus wszedł do Kafarnaum, zwrócił się do Niego setnik i prosił Go, mówiąc: „Panie, sługa mój leży w domu sparaliżowany i bardzo cierpi”. Rzekł mu Jezus: „Przyjdę i uzdrowię go”. Lecz setnik odpowiedział: „Panie, nie jestem godzien, abyś wszedł pod dach mój, ale powiedz tylko słowo, a mój sługa odzyska zdrowie. Bo i ja, choć podlegam władzy, mam pod sobą żołnierzy. Mówię temu: „Idź”, a idzie; drugiemu: „Chodź tu”, a przychodzi; a słudze: „Zrób to”, a robi”. Gdy Jezus to usłyszał, zdziwił się i rzekł do tych, którzy szli za Nim: „Zaprawdę powiadam wam: U nikogo w Izraelu nie znalazłem tak wielkiej wiary. Lecz powiadam wam: Wielu przyjdzie ze Wschodu i Zachodu i zasiądą do stołu z Abrahamem, Izaakiem i Jakubem w królestwie niebieskim”.

Komentarz:

Nawet z perspektywy czysto ludzkiej setnik jest człowiekiem, który wzbudza sympatię. Na pewno nie każdy oficer rzymski tak przejmował się zdrowiem swojego sługi. Ale bo też właściwie realizowana miłość bliźniego stanowi świetne przygotowanie do łaski wiary. Setnik wojsk okupacyjnych, poganin, okazał się człowiekiem zdolnym do wiary tak gorącej, że sam Syn Boży tę jego wiarę podziwiał: „Zaprawdę powiadam wam: U nikogo w Izraelu nie znalazłem tak wielkiej wiary”.

Setnik nie jest jedynym poganinem, o którego wierze Ewangelie świadczą z najwyższym uznaniem. Wiara kobiety kananejskiej przetrwała nawet mocną próbę, jakiej poddał ją Chrystus Pan. Z kolei Samarytanin okazał się jednym z dziesięciu uzdrowionych trędowatych, który wrócił do Jezusa jako człowiek wierzący. Wszyscy pamiętamy o Samarytance, którą Pan Jezus spotkał przy studni, kobietę raczej lekkomyślną, która uwierzyła w Niego, a nawet zaczęła Go głosić swoim rodakom.

Wszyscy ci poganie są w Ewangelii postaciami ogromnie wierzącymi, bo stanowią jakby żywą i osobną zapowiedź, że Chrystus Pan dokona na krzyżu odkupienia całej ludzkości i odtąd ludzie z wszystkich narodów będą wezwani do tego, żeby wejść do ludu Bożego jako pełnoprawni jego członkowie.

Dziś postać setnika niech przypomina nam, że również ludzie niepochoǳący z rodzin chrześcijańskich są wezwani do wiary i oby Bóg sprawił, żeby w swojej wierze prześcignęli nas, którzy chrześcijanami jesteśmy od dziecka.